

O alta discriminare este data si de faptul ca art. 409 lit e creeaza posibilitatea avocaturii sa declare apelul impotriva unei sentinte pagubitoare pentru el insa daca este vorba de o decizie data in apel aceasta nu mai are nici o posibilitate legala de a supune unei instante de control judiciar o decizie ca fi vatama.

Indiferent din ce directie a testului de lege am privit fie ca surtam considerati parti avand in vedere ca am declarat si noi apelul impotriva incheierii de indreptare de eroare materiala iar prin prima lui 409 lit e c.p.p. am capata aceasta calitate sau prin prima art. 409 lit f in sensul de persoana vatamata in drepturile noastre noi nu avem o cale de atac impotriva unei decizii pe care o consideram nelegala.

Consideram ca accesul liber la justitie nu vizeaza exclusiv judecata in prima instanta, ci si sesizarea oricaror altor instante care, potrivit legii, au competenta de a solutiona fazele ulterioare ale procesului, inclusiv promovarea cailor de atac, deoarece apararea drepturilor si a intereselor legitime ale persoanelor presupune si posibilitatea de a ataca hotararile judecatoresti considerate ca fiind nelegale sau neintemseate. Prin urmare, limitarea dreptului unor parti sau subiecti procesuali principali si eventuali proces penali de a exercita calea legala de atac constituie o restrangere a accesului liber la justitie.

In ceea ce priveste incalcarea prin prevederile art.436 alin.11 din Codul de procedura penala a dispozitiilor art.129 din Constitutie, aratam ca, din coroborarea acestei norme constitutionale cu cea de la art.126 alin.(2) din Legea fundamentala, se poate deduce competenta legiutorului de a reglementa conditiile de exercitare a cailor de atac, termenile de declarare a acestora, forma in care trebuie realizata, controlul sau, instanta la care se depune, competenta si modul de judecare, sediul si pot fi adoptate si alte astfel de aspecte legale. Din punctul nostru de vedere dispozitia constitutionala anterior precizata nu ii permite legiutorului sa impune dreptul fundamental al unei parti interesate de a exercita calea de atac si nici sa restranga acest drept, decat cu respectarea conditiilor prevazute la art.63 din Constitutie, hotararea de Juge' fixata in imaginea „in conditiile legit” din cuprinsul art.129 din Constitutie nu semnifica faptul ca legiutorul are dreptul de a inlatura sau restrange, prin lege, drepturi sau libertati expres prevazute in Legea fundamentala, precum si la art.6 din Convenitia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale.

In atare situatie daca legiutorul a permis ca prin apel tera persoana si drepturile lor sa fie discutate atunci ar fi trebuit sa dea posibilitatea acestora sa poata critica dispozitiile instantei de apel la fel ca si celorlalti participanti la procesul penal.

Prin aceasta modalitate de reglementare se creeaza o inegalitate de tratamente juridice intre adevaratele parti din procesul penal si partile create artificial in ceea de atac, cei care au devenit parti in ceea de atac reputandu-se apara drepturile la fel ca incuipatul partea responsabila chivimerea sau procurorul care desi nu este parte este participant la procesul penal si poate declara cale de atac.

In ceea ce priveste accesul liber la justitie prevazut de art.21 alin1 si2 din Constitutie asa cum s-a retinut in numarate decizii al Curtii Constitutionale acesta vizeaza nu numai actiunea introductiva de instanta ci si sesizarea oricaror altor instante care, potrivit legii, au competenta de a solutiona fazele ulterioare ale procesului, inclusiv, exercitarea cailor de atac, deoarece apararea drepturilor, a libertatilor si a intereselor legitime ale persoanelor presupune, in mod logic, si posibilitatea actiunilor impotriva hotararilor judecatoresti considerate ca fiind nelegale sau neintemseate.

In ceea ce priveste incalcarea dispozitiilor art.24 din constitutie referitor la aparare consideram ca acesta este incalcat in mod flagrant de art.433 alin.1 care nu prevede in enumerarea persoanelor care pot face recurs si persoanele vatamate in drepturile lor prin decizia de recurs dar nici avocatul care poate fi vizat de o decizie din apel care poate fi nelegala si netemseata dar pe care nu o poate supune controlului judiciar intrucat nu este mentionat intre persoanele care pot face recurs.

Din acest vid legislativ se naste si lipsa unui motiv de recurs in casate pentru o astfel de stutue juridica neconstitutionalitya art. 433 alin.1 c.p.p estinzandu-se si asupra art. 438 c.p.p referitor la cazurile de casare dar si 440 c.p.p. care prevad ca recursul este inadmisibil daca nu este incautat in unul din motivele prevazute de art. 438 c.p.p. aspect care ingradeeste in mod vadii accesul liber la justitie si la apararea drepturilor sale a persoanei vatamate in drepturile sale sau a avocatului dat fiind ca noi am putea fi considerati ca avand dubla calitate.

In conditiile in care avocatul sau persoana vatamate in drepturile sale nu pot declara calea de atac a recursului atunci acesta nu isi pot apara drepturile lor legitime incalcandu-se astfel dispozitiile art.24 din Constitutie.

In ceea ce priveste incalcarea art. 129 din Constitutie care prevede dreptul parților de a exercita calea de atac prevazute de lege impotriva hotararilor judecatoresti pe care le considera nelegale si netemseate se poate observa ca legiutorul a suprnat dreptul avocaturii la o astfel de cale de atac, dar si a persoanei vatamate in drepturile sale in conditiile in care a stabilit ca apelul este o cale devolutiva de atac iar instanta de apel poate dispune si asupra drepturilor avocaturii referitoare la onorarii sau din apel dar poate lua masuri si impotriva unor terne persoane vatand sa mai dea posibilitatea si acestora de a critica si ataca deciziile nelegale ce li vizeaza. Chiar daca legiutorul are dreptul de a reglementa diferi existenti cailor de atac, aceasta nu presupune posibilitatea legiutorului de a suprime dreptul substantial al unora dintre participanti intr-un proces, respectiv al persoanei vatamate in drepturile sale, a avocaturii de a recurge la folosirea cailor de atac.

In ceea ce priveste restrangerea motivelor de recurs doar cu privire la leatura penala a cauzei acesta duce la incalcarea flagrantă a dispozitiilor art. 16.21.24 intrucat exclud criticile referitoare la solutionarea altor aspecte care nu in nici de latura penala nici de latura civila a cauzei situatiei chehtuilelor de judecata fiind reglementata distinct iar in ceea ce priveste drepturile unei persoane vatamate in drepturile sale prin-o decizie din apel acesta nu este reglementata nicicum.

In sustinerea prezentei exceptii de neconstitutionalityate intelegem ca ne folosim si de argumentele expuse de Curtea Constitutionala in deciziile 190 din 20 februarie 2008, decizia 482 din 09 noiembrie 2004, decizia 286 din 07 mai 2014, decizia 462 din 17 septembrie 2014 decizia 236 din 07 aprilie 2017.

[*Citiți aici exceptia de neconstitutionalityate depusa la ICCJ](#)

[*Citiți aici exceptia de neconstitutionalityate de la CAB](#)

[*Citiți aici Protocolul M.IUNBR din anul 2008](#)

[*Citiți aici Decizia CAB](#)